Temps Ordinari - La Santíssima Trinitat

Per Administrador el dg., 03/06/2012 - 09:00

Dt 4,32-34.39-40
Rm 8,14-17
Mt 28,16-20

Sant Joan expressa una i altra vegada en el seu evangeli la relació entre les persones divines en termes de comunió i de missió. **Comunitat**Entre elles hi ha un enteniment perfecte. Unes ganes absolutes d'obsequiar-se, de voler-se, d'unirvoluntats. El fill s'inspira en el Pare en tot el que fa i el que diu, impregnat com està de la meravella del fer i del dir de Déu. Igualment el Pare troba totes les seves complaences en l'actuació del Fill i confirma sovint els seus propòsits i actituds. La contemplació d'aquesta relació mútua arranca en sant Ignasi una sentida exclamació: quina manera de ser pare!, quina manera de ser fill!Aquesta meravellosa relació té entitat, un nom, una persona. És l'Esperit d'amor que es tenen Pare i Fill. Aquest amor comunicat a nosaltres pel baptisme fa entenedores totes les coses: fonamentalment, ens dóna coneixement de Déu i ens fa sentir el seu voler, bo i impulsant-nosa complir-lo. Evidentment no amb esperit d'esclaus per recaure en el temor, com avisa Pau, sinó amb esperit de fills. Res no ens pot separar de l'amor de Déu!Amant, la capacitat d'estimar; Amat, la capacitat de ser estimat; Amor, reciprocitat. Imatgetrinitària que St. Agustí aplica a la humanitat.La devoció trinitària aporta a l'Església el model de comunitat. I, malauradament, en la mida que ens hi posem d'esquenes tenim una vida eclesial a les palpentes, trista i obtusa. El desig i l'aposta de Jesús en el sant Sopar va ser que els deixebles fossin u tal com el pare i ell són u. És més, que fossin u en ells.Leonard Boff ressalta aquesta realitat, exposant la comunitat divina com a la millor comunitat, tal com va trobar-s'ho escrit en una pancarta en un aplec de comunitats de base.**Missió**També la missió eclesial i personal s'il·lumina considerant la relació de les tres persones divines amb el nostre món. Sant Pau s'encomana a Déu Pare, de qui prové tota vida perquè arrelem tots en Crist per endinsar-nos en l'amor, que és l'Esperit. Vivim immersos en aquesta triple relació, una i diferenciada.Sembla com si fes una comparança amb una planta que necessita ensems sol, terra i aigua. L'origen de la llum és també la direcció del creixement i el destí. El terra humit i ric ensubstàncies és el mateix fill encarnat que nodreix amb la seva paraula, amb el seu cos i la seva sang, amb el seu pas definitiu. L'aigua, en fi, simbolitza l'Esperit, essencialment necessari per aprofundir en la terra i empènyer tot el creixement de branques i fruits cap a les altures.En aquesta contemplació trinitària trobem el model de la imatge de Déu que cadascú és i que ha de desplegar al llarg de la vida. En efecte, tenim vocació de ser fonts de vida i indicadors del terme. Igualment, cal compartir i deixar-se xuclar per tanta i tanta gent que necessita un suport,una paraula, un tros de camí junts. Ha estat el camp preferit de Déu. Finalment, se'ns concedeix ser consol, refrigeri, alegria dels altres. "Que brilli igualment la vostra llum davant la gent; així veuran les vostres bones obres i glorificaran el vostre Pare del cel" (Mt 5,16).Sant Ignasi buscava la confirmació absoluta de la seva missió en pobresa i va ser visitat per la Trinitat diverses vegades, amb una plenitud de coneixement i de comprensió esplèndida segons la seva apreciació. Però cada visita el deixava tocat d'un respecte i un desig indescriptible, fins que va ser regalat amb el do de la humilitat amorosa, vers Déu i vers cada persona. És el tarannà de Déu, és el tarannà dels preferits de Déu. Maria ha participat profundament en la comunitat i en la missió trinitària. El seu lloc és també el lloc de cada creient, el lloc de l'Església.

ETIQUETES
ESPERIT FILL PARE COMUNITAT TRINITAT